

լովան Պռօշ թագաւորի մասին է պատմում մի զրոյց կամ լսու Սրուանձեանի, վեպ թուլանըի ժողովուրդը՝ թայց երեւակայեցէք, մի խորենացի, կամ նորա աղբի ըստ Մար Արա, որ այդ «հին ժամանակների կուապաշտ թագաւոր Պռօշի» վեպը լսում է և Պռօշ թագաւորին իւր պատմութեան մէջ առնում ու նորա ապրած ժամանակն իրենից 1500 տարի առաջ գնում: Միթէ այդու կը հաստատուի այն թէ թուլանըի ժողովուրդը Պռօշ թագաւորի մասին զրոյց չէ ունեցել:— Մենք աւելի կանգ առանք պ խորաթեանի այս կարծիքի մասին քան արժեր: Անցնենք նորա միւս կարծիքին, որ իսկապէս նշանակութիւն ունի, որովհետեւ հիմնուած է բանափական համեմատութիւնների վրայ:

(ՀԱՅԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԱՆ)

Մ. Արեգեան.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

— — —

Ելեցական ծառեր.— Այս տեսակ ծառեր գտնվուած են Խաղաղական ովկիանոսի ափերի վերան և ունին շատ հետաքրքիր յատկութիւններ: Դրանց սերեները ելեքտրական ոյժ են պարունակում իրենց մէջ, և եթէ մարդ ձեռքով դիպչելու լինի նրանց, ելեքտրական հարուածներ կստանայ, Գալուանաչափը (գործիք) այդպիսի ծառերի ելեքտրական ոյժի աստիճանն որոշ կերպով ցոյց է տալիս, եթէ մինչև իսկ ծառից 20 մետր հեռու գտնուի, ոչ միայն թռչուններն են խոյս տալիս այդ տեսակի ծառերից, այլ նաև միջատներն էլ չեն սիրում դրանց վրայ ապրել: „L'Electricien“ թերթի գրածին նայելով, այդ ծառերը միմիայն ցերեկներն են պարիսի զօրութիւն ցոյց տալիս:

* *

Գուտսապերի ծառ. — Կալիֆորնիայի յայտնի փթիարի ծառերի փառքը սրանից յետոյ պէտք է նսեմանայ աւտորալիական գուտսապերի ծառի առաջ, և Աւտորալիան, այդ մոռացուած աշխարհի իր բուսական և կենդանական անդրջնեղեան

զանազան հաղուադիւտ նմուշներով առաջնու թեան պատիւ ձեռք բերէ: Թօս ժամանակներս այնտեղ գուտսապերի մի հսկայ ծառ է գտնուած, որի բարձրութեց գագաթը 143 մետր (71 սաժէն) բարձր է երկրի երեսից: Խթէ այդ բարձրութիւնը համեմատական չափի վերած ենք, կդանենք, որ այդ ծառի վերին ձիւղերը համում են Անօնի հնչակաւոր տաճարի կամուղիկէին և կամ այն բարձրութեան, որ կունենար Պետերբուրգի Խաչակեան մայր տաճարի գմբէթը, Խթէ վրան հնարաւոր լինէր Աղջկասանդրեան սիւնը գնել: իսկ Կալիֆորնիայի առասպեկտական մեծութեան հասնող ծառերից սա 6 մետրով աւելի բարձր է:

* *

Սմիկ հիւրմ իրեւ օձի կծածի դեղ: — Ֆիզալի առնունով Քրանսիացի մի ընագէտ այդ նոր միջոցն է առաջարկում օձի կծածի գէմ: Ուսումնասիրելով սնկերի բնախօսական ներգործութիւնը, վերցիշեալ զիտնականը, իր կատարած բազմաթիւ յաջող փորձերից յետոյ, այն եզրակացութեան հասաւ, որ զանազան սնկերի հիւթը կարող է բոլորովին վստահելի հակաթոյն համարուել թունաւոր օձերի կծածի համար:

Երբ ծովի խոզի և կամ ուրիշ տաքարիւն կենդանիների կաշու տակ սնկի հիւթ էին սրսկում բոլոր փորձի ենթարկուած կենդանիներն այլևս օձի թոյնի պատճառած ցաւերը չէին զգում: Խոյն հետեւանքն էր ստացոււմ, Խթէ փորձի համար վերցնում էին եւրոպական յայտնի թունաւոր սնկերը, ինչպէս ճանճասպանն ու գետնասունկը:

* *

Փողը՝ Կարողինեան կղզիներում: — Կարողինեան կղզիների բնակիչները վերջերս միայն սկսեցին առև տուր անել եւրոպացիների հետ: Այժմ՝ „Natur“ լրադրի ասելով, այդտեղ նոր է սկսում եւրոպական սոկի գրամի գործածութիւնը: սակայն եան կղզու բնիկները, ինչպէս այդ մասին հազարդում է Դանիացի ճանճապարհորդ Խրիստենսէնը „Nord og Syd“, ամսագրի մէջ, ունին իրենց սեպհական փողը: որը՝ Պալլաու կղզիների քարահանքերից մեծ զժուարութեամբ հանուած: կրի որձարարի ահազին կտորներիցն են շինուած: Այս փողերն աշխարհին ամենանշանաւորներն են: Այդ տարօրինակ դրամներն մեծ մեծ օղակներ են, որոնք իրենց միջին մասում մի մի անցք ունին և աւելի մեծ են քան խոշոր պանիրի զլուխներ:

Խթէ այդպիսի փողեր տեղափոխել են ուղում, նրանց անցքերի միջից մի մի ձող են անցկացնում: և զլորելով քաշ տալիս գետնի վրայով: Առաջ այդ փողերը մեծ վարկ ունեին և թունկ էլ

զնահառուում էին. այդ պատճառով կղղիների առաջնորդներն ամէն կերպ աշխատում էին միանգամից մեծ քանակութեամբ շրջանառութեան մէջ չմտցնել. Սակայն կարճ միջոցից յետոյ՝ եւրոպացի շահագէտները չափազանց մեծ քանակութեամբ այդպիսի փողեր ներմուծեցին այդ կղղիները, դրա համար էլ նրանց գինը խիստ զդալի չափով ընկա, և ներկայում այլևս քիչ են գործածուում:

* *

Հեղուկ օդի նոր զարդարութիւնը. — Ինչպէս յայտնի է, ուսուցչապետ Լինգէնը կարողացաւ օգն հեղուկ դարձնել. Մի առանձին վերին աստիճանի սրամիտ կազմութեան, բայց և բաւականին թանկադին դործիք օգնութեամբ ամէն մարդ կարող է իր առանձնաւելում հեղուկ օդի հոսանք յառաջ բերել ու ստացածը կրկնակի պատեր ունեցող շերի մէջ պահէլ. Ծերերի բերանը բաց պիտի թռղնել, և այդպէս իսկ ննարաւոր կղղինի մինչեւ հեռաւոր երկիրներ ուղարկել:

Հեղուկ օդը շատ զարմանալի յատկութիւններ ունի. Մի քանի նիւթեր, ինչպէս օր, պարագինն ու նման մարմինները, եթէ կարճ միջոց մնառ լինեն նորա մէջ, մութ տեղը փայլելու ունաւութիւն են ստանում. կամ եթէ որևէ մետաղ, խուրասուցին այդ հեղուկի մէջ, կարճ ժամանակից յետոյ ապակու դիւրաբեկութիւն է ստանում: այն ինչ փափուկ կառւչուին իսկոյն ամրանում է, հենց ժուեցնուում են նրան:

Հեղուկ օդի բարեխառնութիւնը 190 աստիճան սառուցման կետից ցած է. Պէտք է ուրեմն ընդունեինք, որ եթէ մարդ մատը նորա մէջ մոցնէ՝ մի ակնթարթում կրնզարմանայ. Սակայն այդպիսի բան չի պատահում: Կարելի է մի որոշ ժամանակ մատն այդ հեղուկի մէջ պահէլ և ոչ մի վնաս չի իրի. Այդ երեսոյն այսպէս է բացարուում. Հեղուկ օդի այն շերտը, որը մօտենում է մեր մարմինն: տաքութեան ազգեցութեան տակ իսկոյն փոխարկուում: սովորական օդ է գառնում: Ուրեմն մեր մատը, հենց որ հեղուկի մէջն ենք մացնուում, իսկոյն շրջապատռում է իսկական օդով, որն և պաշտպանում է նրան հեղուկի ծայրահեղ ցրտութիւնից: Որպէս զի հեղուկ օդը չփարզանայ վնասակար ազգեցութիւն անել մեր մարմնի որևէ ից մասի վրայ, անհրաժեշտ է սրսկել այն կրկին հեղուկ օդով, Այն ժամանակ մարմնի այդ կետը կորցնելով արագապէս իր տաքութիւնը: կղղագարի ցաւեր զգալուց և կմայ անարիւն: Այս հանգամանքն աչքի առաջ ունենալով, բժշկապետ Ռայտ միաբար յարացաւ հեղուկ օդի հեղուկ ծայրահեղ ցրտութիւնը: Այս յիշակակերպութիւնը կամ կապահպահութիւններին իր բոլոր կարգագրութիւններին: Եւ երբ կատարուեցաւ նրա ցանկութիւնը, ասաց մեծ եղրորդ. Այժմ գուրաֆանիր ձեր կարողութիւնն երկու հաւասար մասի: Խնչպէս բարուոք կհամարես: Բաժանիր, ինչպէս կուզիս: ոչ ոք չի համարձակուիլ քեզ հակառակելու: Սակայն երբ զու կվերջացնես զործգ, եղրայրդ կմիջնոնի այն բաժինը, որն իրեն հաճելի կլինի:

փառաւոր հետեանքների հասաւ: Անգամահատութիւնները տեղի էին ունենում առանց ցաւի, ու մի կաթիլ արիւն թափելու: Վերքի բժշկութիւնն էլ իր կանոնաւոր ու յաջող ընթացքն ուներ և ոչ մի բարդ տկարութիւն առաջ:

Աերջը յայտնուեցաւ և այս որ հեղուկ օդը բժշկում է այնպիսի հիւանդութիւններ, որոնց առաջ բժշկական գիտութիւնը մինչև այժմ իրեն անզօր էր զգում: Այդ հիւանդութիւններն են բաղցկեցի, ջղային ցաւեր: կարմիր քամի և լու:

* *

Ժամանակակից Սոլոմոն. — Անգղիայում: «Քեռի Պողոսի: Տրանսուալի հասարակապետութիւնն ներկայ նախագահ Արիւգերի մասին: որն այժմ այնպան մեծ մտահոգութիւն է պատճառում անզղացիներին, բազմաթիւ սրամիտ ու զուարձակի պատմութիւնները են շրջում: Այդ զուարձախօսութեանց մեծամասնութեան մէջ նա ներկայանում է իրեւ մի յամառ ծերունի, թշնամի ամէն կամայականութեան: բայց միենոյն ժամանակ ուրիշների մէջ էլ արտափայլում են նրա իմաստութիւնն ու մարզու սրտի ճանաչողութիւնը: Նրա մասին պատմուած վերջին կորովամտութիւնը հետեւալն է: Նրկու բուր (երկրագործ) եղրայրներ իրենց հայրական ժառանգութիւնը ըստ մի եղրակացութեան չէին կարողանում հանել, և իրենց անվերջ խնդիրներով ձանձրացնում էին նախագահ Արիւգերին: որ իր վերջինը պէտք է միջամտէր և վերջ դնէր նրանց զատին: Բայց որովհետեւ ծերունին ոչ ժամանակ և ոչ էլ ցանկութիւն ուներ բաժանարարի գեր կատարելու, ուստի և ստիպուեցան առաջ միայն ընդհանութիւնը նորհութիւնները առաջ առաջականացէ նրանց դատը կտրելու: Նա նրանցից ստորագրութիւն պահանջեց, որով նրանք պէտք է անպայման հնագանդուէին իր բոլոր կարգագրութիւններին: Եւ երբ կատարուեցաւ նրա ցանկութիւնը, ասաց մեծ եղրորդ. Այժմ գուրաֆանիր ձեր կարողութիւնն երկու հաւասար մասի: Խնչպէս բարուոք կհամարես: Բաժանիր, ինչպէս կուզիս: ոչ ոք չի համարձակուիլ քեզ հակառակելու: Սակայն երբ զու կվերջացնես զործգ, եղրայրդ կմիջնոնի այն բաժինը այն բաժինը, որն իրեն հաճելի կլինի:

Եղրայրներն անմիջապէս հաշտուեցան իրարհետ ու հեռացան հաշտ սրտով:

